

РЕШЕНИЕ

№ 2653

гр. София, 16.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав, в публично заседание на 19.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **6059** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 145-178 АПК във връзка с чл. 112, ал. 1, т. 4 от Закона за здравето (ЗЗ) е образувано по жалба на П. Т. Ч. от [населено място] срещу Експертно решение № 0415/ зас. № 072 от 25.05.2011 г. на Националната експертна лекарска комисия. В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорения акт, свързани с определения процент на трайно намалена работоспособност на жалбоподателя, които могат да бъдат отнесени към основанията за оспорване по чл. 146, т. 4 от АПК. С молба от 20.10.2011 г. (л. 25), жалбоподателят конкретизира искането си, като оспорва констатациите на НЕЛК и определения процент ТНР за заболяванията бронхиална астма, неврит на слуховите нерви и начална катаракта на двете очи.

Ответникът – Национална експертна лекарска комисия, чрез процесуалния си представител юристконсулт А., намира жалбата за неоснователна по съображения подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-ГРАД, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред НЕЛК е образувано по жалба вх. № 1936/23.04.2009 г. (видно от пощенското клеймо на плика, с който е изпратена жалбата, същата е подадена на 07.04.2009 г.) на П. Т. Ч. срещу Експертно решение № 0623 от 31.03.2009 г. на ТЕЛК за общи заболявания - С., с което е определен 20 процента ТНР.

След преглед на жалбоподателя в специализираните състави по нервни болести, белодробни болести, УНГ болести, хирургични болести, вътрешни болести и специалисти по трудова медицина и професионални болести, НЕЛК е извършила пълно преосвидетелстване на лицето и с оспорения акт е отменила ЕР на ТЕЛК по оценката на работоспособността и противопоказните условия на труд, определяйки 38 % ТНР с водеща диагноза „С.”. По останалите поводи решението на ТЕЛК е потвърдено.

За изясняване на делото от фактическа страна беше допусната и изслушана комплексна съдебно - медицинска експертиза, изготвена от вещите лица д-р Д. Б. – специалист по вътрешни болести и кардиология, д-р Цена Г. – офталмолог и д-р М. А. - оториноларинголог. Заключение на вещите лица не е оспорено от страните, същото се кредитира от съда като компетентно и обективно изготвено. От същото и поясненията на вещите лица се установява, че по отношение на заболяването бронхиална астма оценката на НЕЛК надценява симптоматиката и функционалните параметри на дишането, но с приемането на долната стойност на диапазона от 30 %, това надценяване се компенсира, поради което се следва % ТНР в съответствие с ч. VI, раздел IV, т. 2 от Наредбата за медицинската експертиза (НМЕ). По отношение на очното заболяване от наличната документация е прието, че за наличието на рефракционна аномалия на двете очи и начална катаракта не се следва % ТНР по ч. V от НМЕ. По отношение на слуховия дефицит, е установено несъответствие на дадения % ТНР по обжалваното решение на НЕЛК с констатирания слухов дефицит – ДУ – 50 ДВ, ЛУ – 70 ДВ. От поясненията на вещото лице А. в открито съдебно заседание на 19.04.2012 г., се установява, че към 19.05.2011 г., така както са записани децибелите в оспорваното решение и в съответствие с доказателствата по делото, за намаляването на слуха в степен средна на тежко чуване със слухова загуба в децибели за ЛУ – 60 ДВ, дясно ухо – 48 ДВ и възможност за слухопротезиране, се следват 12 % ТНР по ч. III, р. I от таблицата на К. П.. При извършения на 16.01.2012 г. преглед на жалбоподателя, се установява подобрене в здравословното му състояние по отношение на слуха, което обаче е неотносимо към предмета на настоящото производство, а към евентуално следващо преосвидетелстване.

Видно от депозираното по делото известие за доставяне № ИДPS1071007G3ZF (л. 9), жалбоподателят е уведомен за оспорвания административен акт на 20.06.2011 г. Видно от датата на пощенското клеймо на плика, с който е изпратена жалбата чрез административния орган до АССГ, същата е подадена на 27.06.2011 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е от надлежна страна и в преклузивния срок за оспорване, а разгледана по същество е частично основателна.

Обжалваният административен акт е постановен от компетентен по смисъла на чл. 103, ал. 4 от Закона за здравето във връзка с чл. 3, ал. 2 от Наредбата за медицинската експертиза – (НМЕ) орган, в установената от чл. 59, ал. 2 от АПК форма и при спазване на административно-производствените правила.

Решението е взето от специализиран състав по ортопедични болести, определен съобразно водещата диагноза по част 1, раздел IV, т. 4.2 от Приложение № 1 към чл. 63, ал.1 от НМЕ, в изпълнение на чл. 49, ал. 1 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи. Не е нарушено и изискването на чл. 18, ал. 3 от посочения правилник в специализирания състав да бъдат включени не по-малко от

трима лекари заедно с неговия председател. Експертното решение е постановено в състав от 7 специалисти, а консултациите на останалите специализирани състави на НЕЛК, подписването на ЕР от които не е дължимо, са вписани в решението и представляват неразделна част от мотивите му (чл. 49, ал. 2 от правилника). В този смисъл съдът не констатира нарушение на чл. 146, т.3 от АПК.

Спорен между страните по делото е въпросът относно процента на ТНР на жалбоподателя по отношение на заболяванията бронхиална астма, неврит на слуховите нерви и начална катаракта на двете очи, който предопределя и заключението дали административният орган е приложил правилно материалния закон – чл. 63, ал. 1 от НМЕ, по отношение на преценката на установените увреждания, стадият на развитието им и обусловеният функционален дефицит според Приложение № 1 към разпоредбата, съобразяването на процента ТНР със степента на установения дефицит, както и определянето на крайния процент намалена работоспособност при спазването на Методиката за прилагане на отправните точки за оценка на ТНР в проценти съгласно Приложение № 2 към чл. 63, ал. 3 от НМЕ.

Твърдението на жалбоподателя за здравословно състояние, различно от описаното в оспореното от него ЕР на НЕЛК, освидетелстваното лице е длъжно да докаже с допустимите доказателствени средства, защото този факт е в негов интерес и доколкото преценката за здравословно състояние изисква специални знания в областта на медицината, каквито съдът не притежава, своите изводи за основателност, респ. за неоснователност на оспорването, той прави с помощта на вещи лица, които имат съответната специалност.

В раздел III на Приложение №2, към чл. 63, ал. 3 от НМЕ е посочено, че няколко увреждания, за всяко от които в "Отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност" /Приложение № 1 на НМЕР / е посочен отделен процент, но не е посочена такава комбинация от увреждания, общата оценка на трайно намалената работоспособност се определя, като за основа се взема най-високият процент по съответната отправна точка, и ако той не е 100 %, към него се прибавя от 10 до 20 % от сбора на процентите на останалите увреждания. Прибавеният процент е в зависимост от общото състояние на освидетелстваното лице, но не може да бъде по-висок от най-високия процент за останалите увреждания.

От приетата по делото комплексна СМЕ, която настоящия съдебен състав намира за компетентно изготвена във връзка с относимите към момента на освидетелстването доказателства, действително се установява, че НЕЛК в противоречие с НМЕ е определил 0 % ТНР по ч. трета, р. I от таблицата на К. П. от НМЕ, за двустранен неврит на слуховите нерви с функционален дефицит в степен средна на тежко чуване на дясно ухо и в степен на практическа глухота на ляво ухо, с възможност на слухопротезиране. Това заболяване е било установено, съгласно заключението на вещото лице А., към датата на извършения от НЕЛК преглед на 19.05.2011 г. и като се вземат предвид данните за слуха по аудиометрията: ДУ - 50 ДВ, ЛУ- 70 ДВ и възможността за слухопротезиране. В съответствие с ч. 3, р. I от Приложение № 1 към НМЕ, оценката на функционалния дефицит на слуховия анализатор се прави след изследване на тонална прагова аудиометрия (костна и въздушна проводимост) с оглед кохлеарен резерв и възможност за слухопротезиране, с корекция на показателя на полезно действие на слуховата протеза с 20дб, като се ползва таблицата на К. П.. Като се вземат предвид данните от аудиометрията и се използва таблицата на К. П., на жалбоподателя се следват 12 % ТНР, така както е приело и вещото лице. В тази връзка са неоснователни

възраженията на ответника за установените нарушения на слуха (подобрения в показателите) на жалбоподателя при извършения от вещото лице А. преглед на 16.01.2012 г. Същите са относими при евентуално последващо освидетелстване на лицето, но не и към настоящия спор, в който се преценява здравословното състояние на жалбоподателя към датата на извършения от НЕЛК преглед на 19.05.2011 г. От заключението на СМЕ и обясненията на вещото лице А. се установява по категоричен начин, че към тази дата на лицето се е следвал 12 % ТНР по ч. III, р. I от Приложение № 1 към НМЕ. В заключението е допусната техническа грешка при изписването на разпоредбата въз основа на която се следва този % ТНР (записано е 12% по ч. II, вместо по ч. III, р. I), но тази грешка не се отразява на правилността на заключението.

В съответствие с изложеното, крайния % ТНР се определя както следва: към най – високия процент ТНР 30 % (бронхиална астма) са прибавени 20 % от (20 % ТНР (за шийна цервикоартроза – ч. VII, т.3.1.) + 20 % ТНР (по ч. I, р. IV, т. 4.2. –тораколордоза) + 12 % ТНР (по ч. III, р. I К. П. – неврит на слуховите нерви) = 30% + (20+20+12)x20 % = 30 + 10,4 = 40,4 % ТНР.

Предвид обстоятелството, че обжалвания административен акт има характер и на медицинско заключение, същото следва да е постановено при вярно отразяване на здравословното състояние на освидетелстваното лице към момента на освидетелстването. Аргументите на вещите лица са неоспорими и навеждат на неправилна оценка на административния орган на обективното състояние на жалбоподателя, което е довело и до неправилно приложение на материалния закон.

При тези данни решаващият съд приема, че обжалваният административен акт е постановен в нарушение на материалния закон, като установената от НЕЛК оценка на работоспособността - 38 % ТНР е неправилно определена, поради което и жалбата се явява основателна. Оспореното решение на НЕЛК следва да се отмени и преписката следва да се върне на ответника, при условията на чл. 173, ал.2 от АПК, за решаване на спора по същество при правилно приложение на Наредбата за медицинската експертиза.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, II АО, 36 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Експертно решение № 0415, зас. № 072 от 25.05.2011 г. на Националната експертна лекарска комисия.

ВРЪЩА преписката на Националната експертна лекарска комисия, за ново произнасяне съобразно дадените от съда указания в мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: